

foc i lloc

La marxa del Punt de Trobada

Manifestant pels 25 anys de la Constitució

DELFI **ROCA**

“Som uns panxacontents, uns passotes. Pensem que algú ha de cridar, però jo no” va dir. Aquesta seria una possible explicació a la poca implicació individual en el nostre destí comú. Una altra explicació seria la notable capacitat de digestió de la societat andorranca, habituada a assimilar el reguitzell d'escàndols, corrupcions, injustícies i altres pecats socials, actuals i passats. A causa de la visió economicista imperant ens costa acceptar que l'actual etapa de postcrisi està consagrant l'augment de la desigualtat. Això fa que una part important de la població pateixi unes condicions de vida pitjors que les d'abans de la *débâcle* financera, malgrat l'evident recuperació econòmica. Reconeguem-ho. Ara vivim en una Andorra més injusta i desequilibrada, amb uns perdedors clars. Per exemple, l'augment del preu de l'habitatge de lloguer obliga a compartir pis. Per tant, tornem als pisos pastera. Perquè es considera amuntegament quan l'espai mínim per viure, per persona, no arriba als 15 metres quadrats. Serà més fàcil, doncs, trobar la solució si s'accepta aquest fet, i si, a més a més, es té en compte que a Catalunya, el llinard de risc de pobresa per una llar

de dos adults i dos infants és d'uns 21.000 € d'ingressos nets anuals. Així les coses, dimecres vinent celebrem els 25 anys de la Constitució. Un text que obliga els poders públics a promocionar les condicions necessàries per fer efectiu el dret de tothom a gaudir d'un habitatge digne; i a fer possible el desenvolupament equilibrat de la societat i el benestar general. En ser festiu, els treballadors del Punt de Trobada han organitzat una marxa per demanar ajuda. Si ets dels que es paren a ajudar, tens l'ocasió de celebrar un dia de la Constitució diferent. Com també serà el moment de reclamar pels que no poden marxar fora, pels joves, pels vells, pels artistes, pels empresaris, pels aprenents, pels extracomunitaris, pels vianants, pels conductors, pels residents, pels tatuats, pels bojos, pels antics comunistes, pels abstencionistes convençuts, en definitiva, per tots aquells que entenen que no compten gaire pels poders públics. Dimecres 14, a les onze del matí, s'espera al Punt de Trobada a aquell “tothom” de la Constitució. Perquè els convocants (treballadors, familiars i amics), són els únics que no tenen cap raó per mentir en aquest assumpte.